820/09

Den 25. maj 2009 blev i sag nr. 74.803:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Danske Forsikring, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har udbetalt pro rata-erstatning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning har undladt at oplyse, at hans søn er fast bruger af bilen.

Den forsikrede bil er en Peugeot 306, årgang 1998.

I bilag til klageskema modtaget i nævnet den 8/10 2008 har klageren bl.a. anført:

> "Vores yngste søn har været involveret i en trafikulykke i vores anden bil, som han og vores ældste søn oftest har lånt pga. transportmæssige problemer samt at det er den eneste bil med træk derfor har de lånt den i kortere og længere perioder når det har været nødvendigt. I den forbindelse har de sørget for at vedligeholde og servicere den når de har haft den, hvis det har passet med det. Top Danmark har på baggrund af enkelte faktura fra Randers, udstedt til vores yngste søn, og en intern rapport, som vi ikke har måttet få at se, truffet den afgørelse, at vores yngste søn skulle være bilens reelle bruger, hvilket vi naturligvis ikke mener. De har derfor reduceret erstatningen med ca. kr. 32.000. Vi har ligeledes ikke kunnet få oplyst hvor deres grænse for at man er låner til man er reel bruger går."

Selskabet har i skrivelse af 5/11 2008 til nævnet nærmere redegjort for sagens faktiske omstændigheder og selskabets stillingtagen således:

> "Klagen er opstået i forbindelse med, at klagers søn var involveret i et uheld d. 24. juni 2008, hvor klagers bil blev totalskadet.

I forbindelse med behandling af sagen, er det kommet frem at klagers søn benyttede bilen i et større omfang og vores skadeinspektør har derfor den 30. juni 2008 afholdt møde med klager, hvor klager har oplyst, at hans søn flere gange havde lånt bilen i længere perioder af 2-3 måneders varighed, men at klager også selv i perioder havde kørt i bilen.

Klager har en foruden ovennævnte køretøj registreret, også en Skoda Octavia som han er primær bruger af.

Af de vedlagte fakturaer fremgår det af alle 4, at det er klagers søn, der har afholdt vedligeholdelsesudgifter til bilen, og ifølge klager var det også sønnen, der sørgede for at køretøjet kom til disse værkstedsbesøg.

Klager har endvidere oplyst, at bilen oprindelig blev købt til hans kone, der skulle benytte bilen frem og tilbage til behandling, men da hendes kørselsbehov var blevet mindre, deres børn lov at låne bilen, dog primært sønnen Morten.

Der er tidligere anmeldt en skade på omhandlende bil d. 26. november 2004 og også dengang blev bilen benyttet af klagers søn jf. vedlagte skadeanmeldelse.

Det er på baggrund af ovennævnte oplysninger vores opfattelse, at klagers søn er den primære bruger af bilen, og at der derfor ikke er betalt en præmie svarende til den reelle risiko. Hvis bilen havde været indtegnet i M's navn som nystartet bilist ville præmien årligt have kostet 17.282 kr. mod klagers årlige præmie på 3.458 kr. og klager er derfor alene berettiget til en erstatning pro rata jf. forsikringsaftalelovens § 6 stk. 2.

Vi har fastsat erstatningen som følger:

Bilens værdi 40.000 kr. x Betalt præmie 3.458 kr.

Den faktiske præmie 17.282 kr. = Erstatning 8.003 kr.

Beløbet er udbetalt med fradrag af selvrisiko på 3.099 kr."

Som dokumentation for at klagerens søn er den reelle bruger af bilen, har selskabet i sagen vedlagt fakturaer på diverse reparationer på den forsikrede bil, som er udstedt til klagerens søn i perioden 2003 til 2007. Heroverfor har klageren fremsendt diverse fakturaer, som er udstedt til klageren selv i perioden 2002 til 2004.

Selskabet har vedlagt ankenævnskendelserne 72.421 og 72.047

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har lagt til grund, at bilens reelle bruger var klagerens søn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens § 6 har reduceret erstatningen som sket.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen